

Czilli Aranka

Netflix

*Mindegy,
hogy milyen filmet nézünk
a kanapén ülve,
hogy a távirányító
melyik gombját nyomjuk meg
tévedésből.
Csak az számít,
hogy ujjaink
egymáshoz érnek.*

*Mert rólunk szól
minden történet:
hajamba túrnak az ujjaid,
és a pillanat adja ritmusát
lélegzetvételünknek.
Betanult szöveget motyognak,
és irigykedve néznek bennünket
a képernyő mögül a színészek.*

Tárgyak

*Tárgyakban hordasz.
Bebútorozod velük,
és otthonossá teszed a hiányom.
Ilyenkor mindig azt hiszem,
tán boldogabb vagy nélkülem:
polcokra rendezed a múltat,
hetente letörölöd a port rólam.*

*

*Tárgyakban fájlak.
Olyan mélyen elpakolom őket,
hogy fel ne hasogassa hiányod
vérpiros bársonyát látványuk.
Így tanulok élni nélküled:*

üres polcokon végigfekszik a por,
s én a felejtés hazug leplével betakarom.
Élni akarok.

Józanság

(Bakó Zolinak, egy korty abszint margóján)

Abszint és méz –
Ebszint kétrét
görnyedve várni a lét
mézízét:
szétigéz
valami elképzelt kép
arról, hogy az ember elér
végül egy végtelen tér
fölé és lába beleér
a valóságba
és megkavarja
a múlt elavult
salakos mérgét.

Ánizs és öröm
lesz végül az öröm:
ígéretét kerülöm
minden fűzőld
igézet
ízének -
ha a mába megérkezem,
a pillanathoz ér kezem,
s rajta a béke megpihen:
a józanság méze lesz
az egyetlen értelem.
Az itt és most lesz
az egész életem.
S ez végtelen.

Fényrezdülések, 2011